

De nachtmerrie

Het was een lange, zware dag op het kantoor geweest. Vijf uur lang had Max, samen met de directeur, de sysop, de vijf hoofden van de verschillende afdelingen en het dynamische duo van de ontwerpstudio om de vergadertafel gezeten. In een vorige vergadering was besloten dat de werknemers via een Intranet efficiënt toegang moesten krijgen tot vrijwel alle gearhiveerde en toekomstige bedrijfsinformatie. Bovendien vond de directeur dat 'de internet cultuur binnen het bedrijf gestimuleerd moest worden via speelse maar nuttige toepassingen'. Hierover waren ze het allemaal eens maar het discussiepunt van de dag was: op welke manier presenteren we de bedrijfsinformatie zodat het de werknemers gestimuleerd worden meer gebruik te maken van het Internet. De meningen rondom de vergadertafel liepen zo sterk uiteen dat discussie fel oplaaide. Volgens de sysop moest de werknemer middels 3D VRML toestanden door het gebouw kunnen lopen, archiefkasten doorzoeken, op afstand kunnen vergaderen en databases binnen kunnen lopen. Het dynamische duo van de ontwerpstudio vonden dit veel te hoog gegrepen en zagen liever een Shockwave presentatie van de bedrijfsinformatie. De directeur vroeg bij ieder voorstel: "Wat is het prijskaartje als we voor die optie kiezen?" en de vijf hoofden van de afdelingen waren er stellig van overtuigt dat geen werknemer in het bedrijf zich zou wagen aan alle voorgestelde technische hoogstandjes, want zoals zij beweerden: "Ze kunnen nauwelijks WP opstarten en een ander lettertype kiezen". Voordat ze het in de gaten hadden was de de discussie verschoven van "Hoe zetten we ons bedrijf op het Internet" naar een felle onderlinge strijd over welk Plugins en welke browser er binnen het bedrijf geïntroduceerd moest worden. Max zei helemaal niets. Hij was moe. Moe van het gezever over wel of niet Explorer of Netscape, Shockwave, VRML, CoolTalk en Acrobat. Moe van de bandbreedte discussies. Moe van de compatibiliteits strijd. Konden ze niet gewoon wat standaard pagina's met een praatje en plaatje via het Intranet aan werknemers presenteren? Ze kwamen er niet uit en na vijf uur vergaderen werd de zitting geschorst tot de volgende week. Uitgeput ging Max naar huis.

Max ging lag om tien uur al in zijn nest en binnen een minuut was hij diep in slaap gedompeld... Max liep naar zijn kantoor maar daar waar zijn naam altijd op de deur prijkte zag hij een hele andere naam. "He," dacht Max. "Ben ik nou gek of niet? Dit is toch waar mijn kantoor zou moeten zijn?" Daas en in de war ging hij op zoek naar z'n collega's maar iedereen die hij in de gangen tegenkwam liep met een Virtual Reality helm op. Hij kon niet

zien wie wie was. Max snapte er niets meer van. Gisteren was alles op het kantoor nog normaal geweest en nu... Nu was hij in een heel vreemde wereld terecht gekomen. Wanhopig klampte hij de eerste de beste werknemer met helm aan. "Wat gebeurt hier toch?" vroeg Max maar de behelmdde werknemer kon hem niet verstaan. De werknemer gespte het riempje los, nam de helm van zijn hoofd en riep: "He die Max! Hoe bevalt je nieuwe baan?" Het was Joris, hoofd van de afdeling boekhouden. Max keek hem verbaasd aan. "Nieuwe baan? Waar heb je het over?" Joris lachte. "Altijd de grapjas! Ik bedoel natuurlijk je nieuwe baan als conciërge!" Weet je nog? Je weigerde om onze Intranet Virtual Reality helm te dragen omdat je gewoon met mensen in FaceTime wilden communiceren. En toen heeft de directeur je gedegradeerd tot conciërge." Max' mond viel van stomme verbazing wijd open. "Max, het was gewoon de druppel die emmer deed overlopen," zei Joris. "Toen we overstapte van Netscape 18.0 naar 19.3 maakte je ook al zo'n stennis. Je vond

het belachelijk dat we alleen via de CoolConferencing 1.5 plugin remote konden vergaderen. Bovendien was het zat dat je meer tijd aan het downloaden van de nieuwste plugins besteedde dan aan het echte werk." Met medelijden keek Joris Max aan. "Tja, Max als je mee wil doen behoort je gewoon geplugd te zijn!" Max wist niets te zeggen. Hier begreep hij totaal niets van. "Maar," vervolgde Joris. "Ik zal je een geheimpje vertellen. Je bent niet de enige binnen het bedrijf die de bomen niet meer door het plugin bos zien. De communicatie stroom binnen het bedrijf begint to stilstand te komen en de directie is hard op zoek naar een oplossing. En die hebben ze gevonden!" Joris keek voorzichtig naar links en naar rechts om te zien of iemand meeluisterde. "Ik zal het je vertellen als je het niet door verteld." Max knikte en Joris boog zich voorover en fluisterde het geheim in Max' zijn oor...

Badend in het zweet schoot Max in zijn bed omhoog. Waar ben ik? Wat is er gebeurd? "Wat is er liefje," vroeg Max' zijn vrouw die wakker was geworden. "Heb je slecht gedroomd?" Een helse nachtmerrie, vertelde Max en hij legde haar dat in zijn droom mensen binnen het bedrijf alleen nog maar via VR helmen en een gigantisch arsenaal plugins met elkaar communiceerden en wat voor gevolgen dat voor hem betekende. "Maar het ergste was toen Joris van de boekhouding mij een geheim verklapte," zei Max. "De communicatie was een chaos geworden. Niemand wist meer welke versie van welke plugin nodig was om de 3D database te doorzoeken, welke plugin nodig was om remote te vergaderen in VRML en ga zo maar door. De directie had daar een oplossing voor gevonden. Iedere werknemer moest en zou de nieuwste van de nieuwste Back to the Future plugin

downloaden." Max vrouw luisterde aandachtig. "Deze 560MB Back to the Future plugin zou alle plugin compatibiliteits problemen in één keer op moeten lossen." Max was even stil. "De Back to the Future plugin zou ervoor zorgen dat alle ingewikkelde VRML, Shockwave, Audio en video bestanden omgezet zouden worden naar een formaat waar iedereen wat mee kon." Max zuchtte. "De Back to the Future plugin is namelijk een zeer geavanceerde Text-Only Plugin.